

Tanulmány a nemzetközi laktációs szaktanácsadók[®] (IBCLC[®]) minősítő vizsgájának minimiális követelményeiről

**Készült a Nemzetközi Laktációs Szaktanácsadói
Vizsgabizottság[®] (IBLCE[®])
részére**

2016. június

Készítette:

**Lawrence J. Fabrey, Ph.D.
Rangidős alelnök, pszichometriai főosztály**

**Lily Chuang, M.S.
Pszichometriai
munkatárs**

Szerzői jog © 2016. A Nemzetközi Laktációs Szaktanácsadói Vizsgabizottság[®] (IBLCE[®]). SAJÁT TULAJDON. Minden jog fenntartva. A jelen kiadvány semelyik része sem reprodukálható, illetve továbbítható semmilyen formában vagy módon, beleértve az elektronikus és mechanikus eljárásokat, így sem fénymásolat, sem adatrögzítés, illetve semmilyen kereshető informatikai adattár útján az IBLCE írásos engedélye nélkül.

Bevezetés

A jelen tanulmány célja egy minimum szint (megfelelési pontszám) meghatározása a Nemzetközi Laktációs Szaktanácsadói Vizsgabizottság® (IBLCE®) által a nemzetközi laktációs szaktanácsadók® (IBCLC®) számára szervezett minősítő vizsgához. A megfelelési minimum meghatározásakor megállapítottuk az eredményes vizsgához szükséges minimális ismeretanyagot, melynek elsajátítását a vizsgázóknak a minősített státusz megszerzéséhez igazolniuk kell.

Mint minden más folyamat esetében, ahol szakmai gyakorlati normák lefektetéséről van szó, itt is egy bizonyos jellegű ítélőképességre van szükség. Rendkívül fontos azonban, hogy a megfelelési minimum meghatározásánál hozott döntéseket olyan felkészült szakemberek hozzák meg, akik ismerik a vizsga rendeltetési célját, és birtokában vannak az adott szakterülettel kapcsolatos szükséges tudásnak és tapasztalatnak, és így tudják, milyen észszerű mérvű jártasság legyen az elvárás. Fontos még, hogy ezeket a döntéseket olyan közérthető módon hozzák meg, amely számításba veszi a vizsga formátumát és célját. Jelentésünk leírja az – Angoff (1971) nevéhez fűződő – megfelelési minimum meghatározás eljárásának módszereit és eredményeit, és dokumentálja a vizsga előre megállapított megfelelési minimumának helyességét.

Módszertan

Az Angoff módszert az AMP, a PSI egyik cége (PSI/AMP) ajánlotta, és az IBLCE választotta ki a megfeleléshez szükséges ponthatár becslésére irányuló eljáráshoz. Az Angoff módszer filozófiája az, hogy a sztenderd tételsor kapcsolódjon az egyes vizsgatételek nehézségéhez, különösképpen ahhoz, hogy a határon teljesítő jelöltek számára mennyire okoznak nehézséget. Ezért ennek a technikának az alapja az, hogy a bírák minden egyes vizsgatételhez meghatározzák a várható teljesítményt. Az Angoff módszer több lépésből áll; e lépések végigviteléhez az alábbi eljárások alkalmazására van szükség.

1. **A bírák kiválasztása.** A megfelelési minimumot meghatározó tanulmány elkészítésében 11 a témában jártas szakértő vett részt. Az ő kiválasztásukkal a jelöltek célcsoportjának potenciális jellegzetességeit igyekeztünk kiegyensúlyozottan tükrözni mind szakterületi, mind földrajzi megoszlás tekintetben.
2. **Képzés a minősítési eljárásról.** Egy 2014 novemberében tartott megbeszélésen a megfelelési minimumról szóló tanulmány célja és a vonatkozó eljárás megvitatása volt a téma. A képzési folyamat során több vizsgatétel csoportvitájára került sor. Minden ilyen vizsgatétel esetében a bírák független minősítést adtak, és minősítésüket ismertették. A bírák megvitaták a minősítések meghatározásánál figyelembe vett, különösen a viszonylag magas vagy viszonylag alacsony minősítésekhez kapcsolódó tényezőket.
3. **A kompetencia kritérium meghatározása.** A bírák vitát folytattak a minimális kompetenciával bíró szakember (minimally competent practitioner / MCP) meghatározásáról is. Az MCP olyan személy, aki éppen annyi tudásról képes számot adni, amennyi az IBCLC vizsga teljesítéséhez szükséges. Általánosságban egy MCP elég tudással bír ahhoz, hogy biztonságosan és felkészülten praktizáljon. A bírák olyan témaköröket vitattak meg, melyek különösen könnyűek/nehezek egy MCP számára, és ennek a vitának az eredményét rögzítették.
4. **A minősítés ismertetése.** A bírák azt a kérést kapták, hogy minden tételre adjanak egy választ és egy minősítést, majd tekintsék át a megoldókulcsot, és szükség esetén vizsgálják felül minősítéseiket válaszaik helyességének fényében. A bírákat például kifejezetten arra kérték, tekintsék lehetségesnek, hogy ha az általuk elsőként adott minősítés alkalmával helytelenül válaszoltak egy tételre, akkor minősítésük túl magas. Minden értékelés függetlenül történt, azonban a bírák feladata az volt, hogy határozzák meg azon tételeket, ahol vitának van helye. Az első minősítések után a bírák megvitaták néhány tételt, melynek eredményeként minősítéseikben kisebb módosításokra került sor.

Elemzés és eredmények

A bírák egyedi megfelelési minimumra vonatkozó becslései hasonlóak voltak: a legalacsonyabb 80, a legmagasabb 85 volt. A bírák becsléseinek középértéke 82,25 volt. Ez az érték egy 175 tételes tesztre vonatkozik és 144-es nyers megfelelési minimumot jelent.

A diszkriminációs indexeket úgy számolták, hogy elemezték egy adott bíró minősítésének és az összes többi bírói minősítés összegének kapcsolatát, amely analóg az egy illetve az összes elem közötti összefüggéssel. A diszkriminációs értékek (0,71-től 0,85-ig) a minősítések jó megbízhatóságát tükrözik, ami egyben azt is bizonyítja, hogy a minősítők képzése eredményes volt.

Konklúzió

Az IBLCE kijelölt képviselői megvitatták a tanulmány eredményeit, hogy megállapíthassák, mi legyen a megfelelési minimum a 2016. évi tavaszi IBCLC vizsga során. A tanulmány eredményeit bemutatták, és megfontolták, vajon szükség van-e korrekcióra például egy konfidenciaintervallum becslés segítségével, vagy a vizsgákhoz kapcsolódó statisztikai paraméterek megfontolásával (pl. a p középérték). A tesztet követő szintillesztés eredményének kiszámolása ezen új vizsgák és a korábbi alapvizsgák nehézségi szintjének összehasonlítását segítették. Ennek a „realitásvizsgálatnak” (Livingston és Zieky, 1982) az volt a célja, hogy igazolja az IBLCE számára a vizsga céljával és rendeltetésével kapcsolatos elvárásainak teljesülését, illetve a vizsgaeredmények egyenértékűségét. Megvitatást követően az IBLCE tisztségviselői egyhangúlag jóváhagyták a 128-as nyers pontszámot, mint az IBCLC vizsga 2016 tavaszi vizsga megfelelési minimumát.

A jelentésünkben dokumentált megfelelési minimum tanulmányt a frissített vizsga követelmények (azaz a részletes tartalmi áttekintés) alapján készítettük, mely követelményeket egy 2015-ben végzett és másutt dokumentált, a nemzetközi gyakorlatot elemző vizsgálat alapján fektettük le. Az IBCLC 2016. évi tavaszi vizsgájához meghatározott nyers pontszám új kompetencianormaként szolgál a következő gyakorlatelemzési vizsgálat elvégzéséig. Ez nem jelenti azt, hogy a 128-as nyers pontszám a jövőben minden vizsga megfelelési minimuma lesz, ehelyett inkább statisztikai szintillesztési eljárásokat fogunk alkalmazni annak a megfelelési minimumnak a meghatározására, mely a jövőbeli vizsgák esetében azonos tudásmennyiséget képvisel. Mivel minden vizsga új tételeket tartalmaz, és ezen tételek nehézsége a vizsga adatainak feldolgozásáig és a tétel elemzéséig nem ismert, a sikeres vizsgához szükséges nyers pontszám magasabb vagy alacsonyabb is lehet, hogy ezen új vizsgák nehézségét megfelelően tükrözze. A szintillesztési eljárások eredményeit az IBCLE felülvizsgálja és felhasználja az egyes vizsgák megfelelési minimumának meghatározásához.

Hivatkozások

- Angoff, W. H. (1971). Scales, norms, and equivalent scores. In R.L. Thorndike (Ed.), *Educational Measurement* (pp. 508-600). Washington, DC: American Council on Education.
- Livingston, S.A. & Zieky, M.J. (1982). *Passing scores - A Manual for Setting Standards of Performance on Educational and Occupational Tests*. Princeton: Educational Testing Service.